

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Henrico Qvarto Francorvm Et Navarræ Regi Christianissimo. Cæsar Boronivs S.R.E. Cardinalis Bibliothecarius sempiternam felicitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

HENRICO QVARTO

FRANCORVM ET NAVARRÆ
REGI CHRISTIANISSIMO.

CÆSAR BARONIVS S.R.E. CARDI-
nalis Bibliothecarius sempiternam felicitatem.

AB SOLVTO post multos labores nono Annalium tomo, sincera mea erga Maieftatem Tuam obferuantia exigit, Christianiffime Princeps, quod & ratio postulat, atq; commonet argumentum, vt ipsum tibi offeram. Ad hanc enim vsque diem eiusmodi mei officij exhibitio consultò est dilata, vt opportuniore factam tempore, eam gratiorè acciperes. Nam quod in factis prouerbij est: Sermo opportunus est optimus & Vt mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo. Equidem expectauimus, vt exoptato occurreremus in via hac gloriosissimis illis Francorum Principibus, Regibus, & Imperatoribus, quibus nobilitatus atque locupletatus est mundus, Pipinis, Carolis & Ludouicis, vt ex ipsorum rebus fortiter, sanctè, pieque gestis fieret conuenientior tibi huius oblatio tibi Regi fortissimo ac Christianissimo, proprio ipsorum heredi ac legitimo successori.

PROV. 23.
25.

Hi sunt quos nobilissima Francorum genti sancta Romana Ecclesia magno gaudio peperit Reges & Imperatores, filios primogenitos, per quos è barbarorum insultibus vindicaretur in libertatem. Hi sunt illi monstrorum domitores, cultores iustitiæ, quietis publicæ fundatores, Fidei Christianæ propagatores, atque religionis illibatæ custodes, præcipuè verò Sanctæ Romanæ Ecclesiæ potentissimi, sicut & promptissimi defensores; qui & hûc ipsum summæ gloriæ titulum posteris suis publicis tabulis reliquere testatum, atque plurimo sanguine confirmatum.

Hi reuera sunt qui effusa munificentia (quod admiratur orbis) dederunt Ecclesias, maximè verò Romanam; in quam veluti sacrum gazophylacium non solum immensos contulere thesauros oblationibus frequentatis, sed amplas etiam intulere prouincias, siue ab hostibus vindicatas, siue proprias; summum lucrum, summamque gloriam æstimantes, quauis impensa, quouis labore sanctæ Romanæ Ecclesiæ vtilitati sapienter prospicere, fortiterque consulere necessitati. Quod ingentis fidei opus sapiùs iteratum Deus respiciens & gratum habens, ad eò cumulatis beneficijs compensauit, vt omnibus innotuerit, idem esse de sancta Petri Sede benè mereri, quod à Deo ad benè disponendum, conseruandum, propagandum, stabilendumque; Regnum beneficia amplissima promereri.

Nec verò minus grata habuit idem Deus humilia erga Romanos Pontifices eorundem Regum obsequia, sed multiplicato fœnore cõsentauit. Dum enim

Matt. 23.

ijdem quamuis præcella maiestate sublimes, præ immenso religionis amore hu-
mili quoque seruitio Christi Vicarios, Petri Apostolorum principis succellentes
sæpius publicè coluerunt: Deus qui ea cuncta ut in se collata accipiebat in Pon-
tificibus ipsis; cum sit pollicitus, quod omnis qui se humiliat exaltabitur, in Pon-
tiori fastigio extulit Francorum potentiam, & altiori culmine subleuauit, at-
que firmauit thronum eorundem regiæ maiestatis: adeo ut deficientibus peni-
tius cæteris externarum gentium Regnis, quæ in uaserunt Romanum Imperium,
Hunnorum, Herulorum, Gothorum, Alanorum, Vandalorum & Longobar-
dorum, vnum tantum Francorum regnum fecerit esse amplum atque perpetuum
eod quod ijdem dilecti sibi Reges non terrena tantum potentia, qua reliquæ gen-
tes non fuere minores, sed & spiritualibus vti sunt armis illis non omnibus cogi-
tis, de quibus Apostolus, Arma militiæ nostræ non sunt carnalia, sed Deo po-
tentia: ideo quæ vinci nescia, & quæ vincant omnia.

1. Cor. 10.

Ista continet, conseruatque instar armamentarij volumen hoc antiquorum
Regum Francorū duplicis generis arma victoricia, signo sanctæ Crucis in pre-
senti, quæ ut suum robur & munimentum, veluti propria sibi vendicat S. Romana
Ecclesia. Enimuerò sicut arma David asseruabantur in templo, eademque sum-
mi sacerdotis arbitrio, causa vrgente maxima fumebantur (ut factum est per Io-
iadam summum Pontificem aduersus impiam Athaliam, ad destructionem in-
ualefcentis tyrannidis, & extinctionem excrefcentis impietatis) ita illa in Ec-
clesia custodita manserunt, Romani Pontificis monitu; hortatuque mouendi
aduersus eiusdem Ecclesiæ sanctæ persecutores: Quos cum multos, diuersosque
diuersis temporibus iugiter passa sit, nullos procaciores sensit sentique impi-
presentis sæculi Nouatoribus, qui dum Catholicam Ecclesiam canino dente
profundunt, eosdem gloriosissimos Principes, fœdis maculis calumnie de-
turpare sunt ausi.

2. Cor. 3.

Ioan. 12.

Eccle. 10.

His (prò nefas) male olent lilia optimo odore Christi fragrantia; nec mirum
eod quod Christi bonus odor alijs, secūdum Apostolum, sit odor mortis ad mor-
tem, alijs autem odor vitæ ad vitam: Hi enim cum Iuda vnguenti in Christi ca-
put effusionem infamant, dum cuncta eorundem Christianissimorum Regum
Francorum erga Romanam Ecclesiam obsequia, officia & beneficia, simul cum
ipsis omni laude dignissimis reprehendunt, in sectanturque conuicijs atque bla-
phemijs: ita muscæ morientes, omni ex parte vilissimæ, conatæ sunt, sed frustra
perdere pretiosissimi odorè vnguenti. At quomodo isti tantis Principibus par-
cant, qui in Deum ipsum & Sanctos eius inuenti sunt contumeliosi atque bla-
phemi: Fuerunt isti à nobis eadem scriptione, ut infani redarguendi, & con-
stanti: quo nomine etiam fore Maiestati tuæ gratum eum ipsum Annalium To-
mum existimamus, cum non solum ab eorum calumnijs veritate historica de-
fendantur, sed & demonstrantur ijdem Francorum Principes laudatissimi, &
qui tum Christiana religione, tum bellica fortitudine probentur nulli fuisse se-
cundi: immò qui præ excellenti virtute in multis fecerint primos esse secundos.

Tu ergò ab his non degener, nec animi magnitudine impar, vinci religione
non finas, luperari virtute ne patiaris. Non desunt duplicis generis hostes, de
quorum victoria cumulatòs gloriæ titulos, & augustiores pares tibi triumphos.
Siquidem altera ex parte dolosa arte hæretici irrepunt; altera verò gladio impe-
rioso Turcæ graffiantur, ambo licet cultu dissimiles, impietate pares, Christi Ec-
clesiæ.

clerice per d uelles & anti
dus nituntur illi, dam fa
Hieronymus ait: experte
Tristis laud
Pessis, & ira
Quæ vultu virgineo,
stundant; illi verò dura
rientele quondam acqui
tes, in istos vtrama conue
conscia, se bono Christia
num (si velit) perterrefacti
calum Imp. aut tibi cedant
Cum autem in his pra
mum læticia vulgaree
vntamentum Mariam int
Christianissimo tibi Regi
pro dedicatione parabam
ibus feris. Si ergo volum
nchillime, sacrum vertice
tatis decorus appareas at
quorum specie tua corona
mni gloria tua vestitus sit, v
dignes virtutes. Quibus
tanquam marcescentibus
ta, ut maiores tui, bene oler
percepit ab eo es felicite
dant.
Sic etiam idem volumen
prealis, eod quod argumento
vnt eo, maiorum egregia
cro vocantur filie Sion vide
mate coronatum: ita nos m
namina, vocamus sacris nu
lagitte ad vos regalia dona
occlamando precamur cal
Dni Genitrix, & Angeli, Sa
cepsis, eademque sacras n
pau vobis exhibemus in cha
is, & Ludonicos. Viuite
pe eternæ gloriæ felicissimi

clefiaz perduelles, & antiquæ gloriæ Francorum infenfi. Hanc obfeurare penitus nituntur illi, dum felices olim Gallias eiufmodi monitrorum (vt sanctus Hieronymus ait) expertes, foetidas, voracesque modò pati cogunt Harpyias,

*Triftius baud illis monitrum, neq; fauor vlla
Peflis, & ira Deum stygys feſe extulit vndis.*

Quæ vultu virgineo, recti nempe ſpecie fallunt, cuncta que foedant atque peſfundant; Iſti verò dira tyrannide occupant Loca ſancta, omne que premunt Orientale quondam acquiſitum à Francis Imperium. In illos vt leges, Rex inclyte, in illos vt arma conuertas, clamat ad te magna fiducia mater Eccleſia benè conſcia, ſe bono Chriſtiana religionis peperiffe leonem, cuius vel rugitu tantum (ſi velit) per terre facti ſileant illi; Iſti verò præſcij, per Francos inſtare ſui occaſum Imp. aut tibi cedant, aut cæſi deficient.

Cum autem in his præſando verſaremur, inopinatò accidit, vt cum omnium læticia vulgaretur, Medicæ virginem, Auſtriacum germen, Italiae ornatum Mariam inter omnes à Deo dilectam moribus Chriſtianiſſimam Chriſtianiſſimo tibi Regi ſancto matrimonio iungi. Quam obrem quod Regi pro dedicatione parabam, modo eidem iam ſponſo etiam exhibeo pro ſponſalibus fertis. Sit ergo volumen iſtud veluti lilijs contexta corona, qua tu, Rex inuictiſſime, ſacrum verticem chriſtimate ſancto perſuſum iam exornans, præ cæteris decorus appareas atque conſpicuus: Nam quid iſtis floribus pulchrius, quorum ſpecie tua corona nitelcit, cum ſententia Domini, nec Salomon in omni gloria ſua veſtitus ſit, vt vnum ex lilijs agri? Flores dico maiorum tuorum, inſignes virtutes. Quibus iam tuam mentem exornans ſemper vernantibus, nunquam marceſcentibus, ſua uem que odorem vbique ſpirantibus, vbi iam & tu, vt maiores tui, benè olere cœpiſti ſanctiſſimo Patri tuo, vt illi benedictionem præcipuam ab eo es feliciter conſecutus, cuius merito tibi omnia proſpera cedant.

Sit etiam idem volumen non pro corona tantum, ſed loco Epithalamij nuptialis, eò quod argumento non diſpar, licet dicendi genere ſit diuertum, cum, vt in eo, maiorum egregia facta narrentur. Quo etiam, vt Epithalamio illo ſacro vocantur filia: Sion videre Regem pacificum die deſponſationis ſuæ diademate coronatum: ita nos maiores tuos, inclyta illa Francorum lumina, ne dicam numina, vocamus ſacris nuptijs iſtis aſſe præſentes, ſecum que à Deo obtenta largiter ad vos regalia dona ferre. Ac ne quid tam pio deſit officio: Sit nuptijs his (acclamando precamur cælites omnes) pro Auſpice Chriſtus, loco pronubæ Dei Genitrix, & Angeli, Sancti que omnes pro paranymphis, qui faueant benè cœptis, eaſdem que ſacras nuptias copioſa ſancta que prole foecundent; vt quos nos vobis exhibemus in chartis, vos nobis mox reddatis in filijs Pipinos, Carolos, & Ludouicos. Viuite vnanimis iugali ſocietate felices, prole feliciores, & ſpe æternæ gloriæ feliciffimi, Amen.

Hieron.
in Virgil.
Æn. 3.

Matr. 6.

Gen. 27.

Cant. 3.

